Przesłanki umieszczenia osoby w DPS

Kategoria: Polityka Społeczna
Opublikowano: poniedziałek, 28, kwiecień 2014 00:00
Bernadeta Skóbel
Odsłony: 4738

Domy pomocy społecznej mają służyć zapewnieniu niezbędnej opieki osobom, które tego wymagają całodobowo. Nie są natomiast przeznaczone do zaspokajania potrzeb towarzyskich osób w podeszłym wieku, które samodzielnie funkcjonują w codziennym życiu i mają zapewnione usługi opiekuńcze, ale uważają, że jest to niewystarczające, gdyż nie są w stanie zaprzestać sporów rodzinnych i cieszyć się towarzystwem członków najbliższej rodziny. Wyrok WSA w Warszawie z 6 lutego 2008 r. sygn. VIII SA/Wa 607/07.

W uzasadnienieu wyroku wskazano, że organy prowadzące postępowanie administracyjne nie są uprawnione do rozstrzygania konfliktów rodzinnych. Kwestia ta, podobnie jak i obowiązki alimentacyjne, podlegać bowiem może kognicji sądów powszechnych. Skoro organy prawidłowo ustaliły, że skarżąca nie wymaga całodobowej opieki, to nie przysługuje jej prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej. Wynika to wprost z dyspozycji art. 54 ustawy o pomocy społecznej. Wykładnia językowa powołanego przepisu prowadzi bowiem do oczywistego wniosku, że umieszczenie danej osoby w domu opieki społecznej uzależnione jest od łącznego spełnienia przesłanek przewidzianych w tym przepisie. Pierwszą przesłanką, która powinna zostać bezwzględnie spełniona, jest obiektywne ustalenie, że dana osoba wymaga całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, gdyż nie może samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu. Drugą przesłanką jest brak możliwości zapewnienia usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania osobie tego wymagającej. Do umieszczenia w domu pomocy społecznej nie wystarcza subiektywne przekonanie o takiej potrzebie osoby w podeszłym wieku, która cierpi na określone schorzenia, ale nie posiada orzeczenia o niepełnosprawności i nie wymaga całodobowej opieki, gdyż samodzielnie funkcjonuje w codziennym życiu.

Źródło: CBOSA

Phoca PDF